

Biskop Tor Singsaas, tale ved innsettelse nav Roald Iversen som prost i Namdal prosti, 2. søndag i advent 2016 i Namsos kirke:

Kjære Roald Iversen!

Gratulerer med dagen! En stor dag for deg, familien, - og for Namdal prosti.

Takk for at du tok imot kallet og oppgaven som prost i Namdal prosti. Du er meget vel kvalifisert. Du har en sjelden vid kompetanse med fag som strekker seg langt ut over teologien og den praktiske preste- og menighetstjenesten. Du har en teologisk doktorgrad hvor du gir viktig innsikt i forståelsen av sjelesorgens mangfoldige fagfelt. Du har yrkeserfaring som lærer og forsker fra høyskole og universitet, - ved Dronning Mauds Minne,-høyskole for førskolelærerutdanning, - ved NTNU, - ved MF som lærer i sjelesorg, - og også mangeårig virke ved St. Olavs hospital.

Men også flere år som menighetsprest i menigheter her i Nidaros bispedømme.

Så vi kan vel lure på hvordan du har rukket alt dette?

Og nå er du her med all din kunnskap og erfaring, - og ønsker å gi det til Namdal prosti og alle medarbeiderne her.

Du kommer til et mangfoldig prosti, - stort i utstrekning, - det største i Nidaros bispedømme etter at Nærøy og Namdal prostier ble slått sammen i 2014. Dette prostiet er et Norge i miniatyr, - fra kysten med vakre Flatanger, Namsos, Fosnes, Vikna, Nærøy og Leka, - inn mot svenskegrensa med Lierne og Røyrvik med de sør-samiske helligstedene i Børgefjell og ved Namsvatnet. Så har vi alle de rike bygdene langs elva Namsen. Den flyter som en blå livsstrøm gjennom det vakre landskapet i Namsskogan, Harran, Grong, og Overhalla, hvor den bred og stille åpner seg mot havet i Namsenfjorden. Vi må heller ikke glemme den frodige kultur- og humorbygda Høylandet som setter sitt sterke preg på folkelivet i Namdal'n.

Så,- er det et vakkert folk her,- vakre inni seg. Du vil merke det når du møter menneskene som bor og virker her, - de gjør deg vakker, Roald, - ved den måten de møter deg på. Her er det ikke noe «jåleri og fjas». Folk er rett fram og tar imot deg som den du er. Her er «kristendom virkelig lettere gjort enn sagt». Det er ikke de store ord og fakter. Mange er mer handlingens mennesker enn ordenes. «Mesteren» hadde jo mer sans for gjerningene enn ordene, - som lett kan bli tomme. Handlingene har kjærlighetens virkning og følge. Mye kjærlighet er gjemt her ved at folk stiller opp og hjelper deg med det praktiske i hverdagen, slik at livet blir lettere og gladere å leve. Å skape et nådig og barmhjertig samfunn med åpenhet og plass for alle, det bidrar mange med her. Dette er ekte kristen livsførsel! Prestens oppgave er å se etter slikt, og berømme det når hun eller han legger merke til det. Altfor sjelden er denne «væremåten» blitt kalt for ekte kristen livsstil av oss prester. Hvis vi hadde gjort det, tror jeg at langt flere ville hatt mot til å kalle seg kristne, for «den kristne livsstilen, væremåten» ligger lagret i kroppene våre, - lag på lag gjennom generasjoner, - fra da vi ble kristnet på 1000-tallet.

Hva er oppgaven din som prost, Roald?

Du skal ta vare på prestene slik at de får hente fram sitt beste i tjenesten sin, i arbeidet sitt.

Her er prestene dyktige, arbeidsomme. De vil mye på kirkas vegne, og på egne vegne. Det skal du gi stort rom for.

Dessuten skal du ha særlig oppmerksomhet på samarbeidet mellom prester og menighetsråd og menighetenes øvrige ansatte. Mange frivillige legger ned et stort arbeid i menighetsråd og utvalg og i organisasjons- og lagsvirksomhet i menighet og lokalsamfunn.

Dette skal du gjøre i samarbeid med kirkevergene som er særdeles viktige ledere i lokalmenighetene i vår kirke. Det store frivillige arbeid som skjer her i Namdal`n viser at trivselen er stor blant folk, - mange ønsker å gi ekstra av sitt eget for at det skal bli godt å bo her. Når du gir av deg selv som menneske og medmenneske, får du dobbelt tilbake. Dette tilhører mysteriet ved det å være menneske. Den som er grådig på seg selv, blir fattigere og fattigere. Det rause gavmilde menneske, - blir rikere og rikere. Underlig. Dette er noe vi ikke kan lese oss til gjennom bøker, nei, det erfares og læres ved å praktiseres og leves ut. Det er først da vi skjønner og forstår hva dette er for en enorm kraft i livet. Dette er en hemmelighet du skal være med å løfte fram som en livsnerve i menneskelivet og menneskefellesskapet.

Og så skal du ta vare på deg selv, Roald. Dette er et krevende prosti, - fordi det er stort i utstrekning og mangfoldig. Det er langt fra Vikna til Sørli, fra Grong til Flatanger. Mye bilkjøring og farting vil det bli, - for folk vil møte deg ansikt til ansikt. Dette er du god på, - å møte folk. Du vil bli etterspurt, - særlig etter at de har møtt deg.

Men du må huske å hvile, koble av, være hos dine egne nærmeste. Du må gi deg tid til deg selv og dine nærmeste. Her får du påfyll, -her finner du styrke for å kunne være i travle hverdager og helligdager.

Jeg minner deg på; mens det er du som skal ta vare på prestene i dere nære tjeneste, - så er det biskopens oppgave å ta vare på deg! Det er min oppgave å legge forholdene til rette slik at også du får hente fram det beste i deg selv slik at du får gjort tjenesten som prost på best mulig måte, slik du ser det for deg.

Framfor alt;

Jesus Kristus er her alltid før oss, Roald. Han vil dette langt mer enn oss. Han vil at alle mennesker skal oppleve friheten og gleden i livet.

Når du kommer til et sted i prostiet på arbeidsoppdrag, er Jesus allerede der, - før deg, - og han hvisker vennlig til deg; «Kommer du nå Roald! Jeg har ventet på deg. Jeg gleder meg over at du er her. Kom så går vi i gang med arbeidet vårt.»

Evangelieordet i dag er sterkt; «La ikke hjertet bli grepet av angst. Tro på Gud og tro på meg.» Joh. 14, 1.

Vi får legge våre liv i Guds hånd. Gud vil det beste for oss.

Jesus Kristus var en mester i å gjøre mennesker vakre. Alle de han møtte fikk vise fram det fineste inni seg, - det de selv ville skulle komme fram. Men vi vil og hos Jesus våge å åpne opp for det såre og vonde i livet vårt, - som er der samtidig. Vi våger å vise hele oss for Jesus Kristus. For han vil ikke skade oss og såre oss. Han er den eneste vi ikke går i stykker overfor som mennesker. Vi våger å stå foran ham med hele oss, med alt vårt, - med vondt og godt.

Gud har skapt oss til fellesskap med seg og hverandre.

Må Gud velsigne deg i din tjeneste som prost i Namdal, Roald Iversen!